KIRÁNDULÁS SZÉKELYFÖLDÖN

A **Határtalanul! program** keretében 2019. szeptember 27-től október 1-ig 57 diákunk és 3 kísérőtanár vehetett részt nagyon értékes programokkal teli kiránduláson Erdélyben. Ötnapos program keretében nagyon sok szép élményben lehetett részünk.

Az utazás szervezése a Csillagösvény-Utazás Kft.-vel való együttműködési megállapodás keretében valósult meg. Egy modern, jól felszerelt, biztonságos busszal kezdhettük meg utazásunkat.

A határátlépést követően Nagyszalontán, Arany János szülőfaluján utaztunk keresztül, majd Nagyváradon tekintettünk meg Ady Endre emlékhelyeket, valamint a vármúzeumban a történelem különböző korszakairól láthattunk kiállítást.

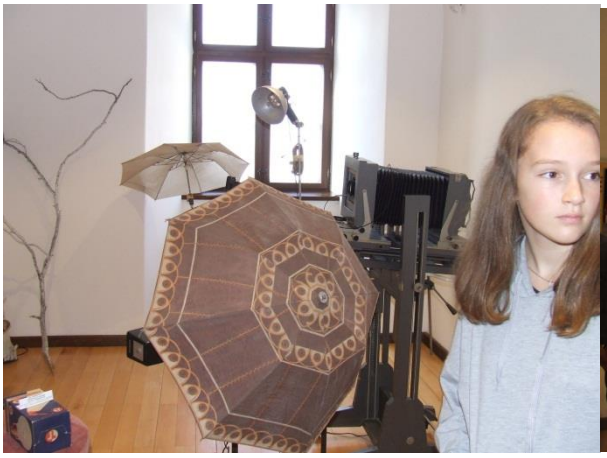

Egy kis pihenőt tartottunk, valamint a csodálatos tájban gyönyörködhettünk a Királyhágó csúcsán.

Az első nap végén, a látványokban gazdag tájakon való utazás után Korondra érkeztünk, ahol az Aragonit panzió finom vacsorával várt minket.

Másnap Szováta és Parajd volt az úti cél. Szovátán a különlegesen sós Medve-tó körül tettünk sétát. A Medve-tó a Szovátán található sókarszton létrejött heliotermikus tó, 1875-ben keletkezett, a világ legnagyobb heliotermikus tava. Alakja kiterített medvebőrre hasonlít, innen származik a neve. Sótartalma a felszínen 100 g/l, mélyebben 220-300 g/l. Vize a helioterm jelenség következtében 35°C-ra is felmelegszik 2 méter mélységig; de a tó kialaku-

lásakor legmelegebb rétegében 80°C-ot is mértek. Parajdon a sóbányát kerestük fel, megismertük a bánya történetét és a sókitermelés hagyományos eszközeit. A bányában csodálatos látvány fogadott minket, az ottani kis kápolnában pedig együtt fohászkodtunk nemzetünkért, szeretteinkért. A parajdi kirakodóvásárban megnéztük, hogy milyen – sóval és sóbányászattal kapcsolatos – termékeket árusítanak, majd a Sószorosban sétáltunk, túráztunk, ahol a só különleges formáival ismerkedünk meg, mint például a felszínen kialakult barázdák, a sókarok, valamint borsós felszínű sókarfiolok. Visszafelé megálltunk Farkaslakán, ahol Tamási Áron sírjánál a legnagyobb székely népi íróra emlékezünk.

A következő napunk (vasárnapi) fő programja a Madarasi Hargita volt. A Madarasi-Hargita tetejére túráztunk, Ivóból terepjáróval és traktorral tettük meg az út háromnegyed részét. Közeledve a tetőhöz nagy meglepetésünkre (októberben, alföldi gyerekek számára) csodálatos hóborította táj fogadott bennünket. (A gyerekek gyorsan kihasználhatták a lehetőséget egy hógolyózásra) A székelyek emblematikus hegyét, a Hargita tetejét kopjafák, magyar nemzeti szalagok, a zarándokok által ácsolt keresztek százai díszítették, megható feliratokkal, a szülőföld szeretetének megható vallomásaival.

Késő délután Székelyudvarhely belvárosát tekintettük meg, valamint tiszteletünk fejeztük ki – a Rákóczi emlékévhez is kapcsolódva – Rákóczi szobra előtt.

Szejkefürdőnél is megálltunk, felsétálunk a legnagyobb székely, Orbán Balázs sírjához.

Estefelé a nyikómalomfalvi plébános jóvoltából vasárnapi szentmisén vehettünk részt.

Hétfő reggel közös ismerkedő programon vettünk részt a helyi általános iskolában. Egymás népi kultúrájának hasonlóságait, egyediségét mutathattuk be és ismerhettük meg, majd egy kis kötetlen ismerkedő beszélgetés, játék, falatozás következett.

Innen továbbhaladva Székelyvarságra mentünk. Útközben a zetelaki víztározót tekintettük meg.

Székelyvarságon egy kis – gyönyörű tájrészeken keresztül vezető – hegyi túra után, megismerkedhettünk a zsindelykészítés mesterségével, egy jóízűt falatoztunk, majd a Csorgókő vízesésben gyönyörködhettünk.

Farkaslakán Tamási Áron sírjánál – tiszteletünket kifejezve – emlékeztünk a nagy székely-magyar íróra.

A szálláshelyen vacsora után a székelyudverhelyi Boróka Táncegyüttes tagjai vezetésével jó hangulatú táncházban vehettünk részt, ahol mezőségi, széki, csíki és moldvai táncokat tanulhattunk.

Elérkezett a másnapi hazautazás. Útközben megálltunk Fehéregyházán "Petőfi kútjánál". Sétáltunk Segesvár történelmi központjában, ahol napjainkig fennmaradtak a középkori német építészet műemlékei. Megtekinthettük Petőfi Sándor szobrát a Szent József római katolikus templom és a Csizmadia bástyák közötti kis parkban.

Csodálatos élményekkel gazdagodva, nagy örömmel érkeztünk haza. Meggyőződésem, hogy sok gyerek számára csodálatos élmény volt, és reménykedem benne, hogy közülük is sokan fognak még továbbra is Erdélyben kirándulni.

Mindák József